चित्रलेखा । सखि इत एहि । निभृततरभीषणं मदनं प्रेक्ष्य प्रियतमस्य ते दूतिकास्मि संवृत्ता ।

उर्वशी । अयि अनवस्थिते लब्धेव त्वया परित्यक्तास्मि ।

चित्रलेखा । एतस्मिन्मुहूर्ते ज्ञास्यावः का कां परित्यक्ष्यतीति । आकारं तावत्प्रतिपद्यस्व ।

उर्वशी । जयतु जयतु महाराजः ।

विदूषकः । कीदृशी स्थितिर्भवत्याः । राज्ञः प्रियवयस्यो ब्राह्मणो न वन्द्यते ।

॥ २९ ॥

विदूषकः । स्वस्ति भवत्यै ।

चित्रलेखा । श्रुतं त्वया देवदूतस्य वचनं । तदनुज्ञापय तावन्महाराजं ।

उर्वशी । नास्ति मे वाग्विभवः ।

चित्रलेखा । महाराज उर्वशी विज्ञापयति । परवशोऽयं जनः । महाराजेनाभ्यनुज्ञातेच्छामि देवदेवस्यानपराद्धमात्मानं कर्तुं ।

विदूषकः । ननु भूर्ज । भो उर्वशीदर्शनविस्मितेन मया तद्भूर्जपत्रं प्रभ्रष्टमपि कस्तान्न विज्ञातं ।

॥ ३० ॥

विदूषकः । वयस्य इदमस्मि वक्तुकामः । मा भवानङ्गानि मुञ्चतु । दृढं खलु त्वयि बद्धभावोर्वशी । न सेतो गत्वैतमनुबन्धं शिथिलीकरोति ।